

STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNIICH W PARAFII POD WEZWANIEM ŚWIĘTEJ BARBARY W PASTUCHOWIE

Wstęp

Niniejszy dokument ma na celu wdrożenie mechanizmów i zasad postępowania dotyczących bezpieczeństwa dzieci w Parafii p.w. Świętej Barbary w Pastuchowie oraz realizację obowiązku prawnego dotyczącego wprowadzenia standardów ochrony małoletnich (ustawa z 28.07.2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2023 poz. 1606), na mocy której do ustawy z 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. z 2024 r. poz. 560) wprowadzono przepisy dotyczące standardów ochrony małoletnich).

Podstawowe pojęcia

1. **Personelem** jest osoba zatrudniona w Parafii na podstawie umowy o pracę, bądź inna osoba, której powierzono wykonywanie czynności (w tym: min. zleceniobiorcy, wolontariusze, stażyści itp).
2. **Dzieckiem** jest każda osoba do ukończenia 18. roku życia.
3. **Osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich w Parafii pod wz. Św. Barbary w Pastuchowie** to wyznaczona przez Proboszcza osoba sprawująca nadzór nad monitorowaniem przestrzegania standardów ich wdrażanie oraz realizację w parafii – *Dorota Czyczerska*.
4. **Osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci w Parafii pod wz. Św. Barbary w Pastuchowie** to wyznaczona przez Proboszcza osoba, która odpowiada za przyjmowanie zgłoszeń i procedowanie ich zgodnie z przyjętymi w parafii zasadami oraz prowadzenie dokumentacji w postaci kart interwencji – *Ewa Kaszubowska*.
5. **Osoba odpowiedzialna za udzielenie wsparcia dziecku w Parafii pod wz. Św. Barbary w Pastuchowie** to wyznaczony przez Proboszcza pracownik, pedagog, który przygotowuje plan wsparcia dla dziecka po ujawnieniu krzywdzenia i dba o jego realizację zgodnie z przyjętymi w zasadami – *Dorota Czyczerska*.
6. **Krzywdzenie dziecka**, to każde zamierzone lub niezamierzone działanie osoby dorosłej bądź społeczności, które ma szkodliwy wpływ na zdrowie, rozwój fizyczny lub psychospołeczny dziecka ¹. Krzywdzenie dziecka może przybrać formę: przemocy fizycznej, przemocy psychicznej, wykorzystywania seksualnego, zaniedbania.
7. **Przemoc fizyczna** to celowe użycie siły fizycznej, którego efektem jest lub z dużym prawdopodobieństwem może być szkoda dla zdrowia, życia, rozwoju i godności dziecka np. bicie, szarpanie, popychanie, rzucanie przedmiotami itp.
8. **Przemoc psychiczna** to szkodliwa interakcja pomiędzy dzieckiem a dorosłym, obejmująca zarówno działania, jak i zaniechania m.in.: niedostępność emocjonalna, okazywanie wrogości, umniejszanie, wyśmiewanie, straszenie nieuwzględnianie indywidualności dziecka i granic psychicznych pomiędzy dorosłym a dzieckiem itp.
9. **Wykorzystywanie seksualne**, to zaangażowanie dziecka w aktywność seksualną, której nie jest ono w stanie w pełni zrozumieć i udzielić na nią świadomej zgody, naruszająca prawo i obyczaje. Z wykorzystywaniem seksualnym mamy do czynienia wtedy, gdy występuje ono pomiędzy dzieckiem a dorosłym lub dzieckiem i innym dzieckiem, w sytuacji zależności, jeśli te osoby ze względu na wiek bądź stopień rozwoju pozostają w stosunku opieki, zależności, władzy. Celem takiej aktywności jest zaspokojenie potrzeb innej osoby. Aktywność taka może obejmować:
 - a) nakłanianie lub zmuszanie dziecka do udziału w jakichkolwiek prawnie zabronionych czynnościach seksualnych,
 - b) wykorzystywanie dziecka do prostytucji lub innych nielegalnych praktyk seksualnych,
 - c) wykorzystywanie dziecka do produkcji przedstawień i materiałów pornograficznych ².
10. **Zaniedbanie** obejmuje zarówno pojedyncze sytuacje, jak i schemat, w którym rodzic/opiekun lub inny członek rodziny nie zapewnia odpowiednich warunków rozwoju i dobrego samopoczucia dziecka – tam, gdzie rodzic jest w stanie to zrobić. Może to dotyczyć takich obszarów jak min. zdrowie, edukacja, rozwój emocjonalny, odżywianie, schronienie i bezpieczne warunki życia ³.

11. **Przemoc rówieśnicza** to wszelkie nieprzypadkowe akty godzące w wolność osobistą jednostek lub przyczyniające się do fizycznej, a także psychicznej szkody osoby, wykraczające poza społeczne zasady wzajemnych relacji.

Zasady weryfikacji personelu

1. Przed nawiązaniem z osobą stosunku pracy lub dopuszczeniem do działalności związanej z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub opieką nad nimi, Proboszcz realizuje obowiązki określone w art. 21 ustawy z 13.05.2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich (Dz.U. z 2024 r. poz. 560).
2. Proboszcz uzyskuje informacje, czy dane osoby, z którą ma być nawiązana współpraca, są zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze. Rejestry są dostępne na stronie: <https://rps.ms.gov.pl/pl-PL/Public#/>
3. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, przedkłada Proboszczowi informację z Krajowego Rejestru Karnego w zakresie przestępstw określonych w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1939), lub za odpowiadające tym przestępstwom czyny zabronione określone w przepisach prawa obcego.
4. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, posiadająca obywatelstwo innego państwa niż Rzeczpospolita Polska, ponadto przedkłada pracodawcy lub innemu organizatorowi informację z rejestru karnego państwa obywatelstwa uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
5. Osoba, z którą ma być nawiązana współpraca, składa Proboszczowi oświadczenie o państwie lub państwach, w których zamieszkiwała w ciągu ostatnich 20 lat, innych niż Rzeczpospolita Polska i państwo obywatelstwa, oraz jednocześnie przedkłada informację z rejestrów karnych tych państw uzyskiwaną do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi.
6. Jeżeli prawo państwa, o którym mowa w pkt. 4 lub 5, nie przewiduje wydawania informacji do celów działalności zawodowej lub wolontariackiej związanej z kontaktami z dziećmi, przedkłada się informację z rejestru karnego tego państwa.
7. W przypadku gdy prawo państwa, z którego ma być przedłożona informacja, o której mowa w pkt. 4-6, nie przewiduje jej sporządzenia lub w danym państwie nie prowadzi się rejestru karnego, osoba, o której mowa w ust. 1, składa dyrektorowi szkoły oświadczenie o tym fakcie wraz z oświadczeniem, że nie była prawomocnie skazana w tym państwie za czyny zabronione odpowiadające przestępstwom określonym w rozdziale XIX i XXV Kodeksu karnego, w art. 189a i art. 207 Kodeksu karnego oraz w ustawie z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2023 r. poz. 1939) oraz nie wydano wobec niej innego orzeczenia, w którym stwierdzono, iż dopuściła się takich czynów zabronionych, oraz że nie ma obowiązku wynikającego z orzeczenia sądu, innego uprawnionego organu lub ustawy stosowania się do zakazu zajmowania wszelkich lub określonych stanowisk, wykonywania wszelkich lub określonych zawodów albo działalności, związanych z wychowaniem, edukacją, wypoczynkiem, leczeniem, świadczeniem porad psychologicznych, rozwojem duchowym, uprawianiem sportu lub realizacją innych zainteresowań przez małoletnich, lub z opieką nad nimi.
8. Oświadczenia, o których mowa w pkt. 5 i 7, składane są pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.
9. Sprawdzenie osoby, z którą ma być nawiązana współpraca zamieszczone w Rejestrze z dostępem ograniczonym lub w Rejestrze osób, w stosunku do których Państwowa Komisja do spraw przeciwdziałania wykorzystaniu seksualnemu małoletnich poniżej lat 15 wydała postanowienie o wpisie w Rejestrze, proboszcz dokumentuje poprzez utrwalenie w formie wydruku i załączenie do akt osobowych pracownika albo dokumentacji osoby, z którą ma być nawiązana współpraca.
10. W celu realizacji ww. obowiązków można skorzystać z załączników do niniejszego dokumentu:

- **Załącznik 1:** Oświadczenie o niekaralności w przypadku braku możliwości przedstawienia danych z rejestrów.
- **Załącznik 2:** Oświadczenie o krajach zamieszkania.
- **Załącznik 3:** Podanie danych w celu sprawdzenia czy osoba, która ma podjąć działalność na rzecz dzieci nie widnieje w Rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy personelem a dziećmi

Zawsze:

- Szanuj godność dziecka, uznaj jego prawa, pozwól wyrażać własne poglądy.
- Traktuj indywidualnie każde dziecko, zwracaj uwagę na jego potrzeby.
- Bądź obiektywny, sprawiedliwy, cierpliwy.
- Słuchaj uważnie i udzielaj dzieciom odpowiedzi adekwatnych do wieku.
- Szanuj prawo dziecka do prywatności.
- Podejmując decyzje dotyczące dziecka poinformuj go o tym zrozumiałym dla niego językiem.

Nigdy:

- Nie faworyzuj dziecka.
- Nie zawstydzaj, nie upokarzaj, nie obrażaj dziecka.
- Nie krzycz, w sytuacji innej niż wynikająca z bezpieczeństwa dziecka lub innych dzieci.
- Nie utrwalaj wizerunku dziecka dla potrzeb prywatnych.
- Nie naruszaj nietykalności fizycznej dziecka (niechciany dotyk, popychanie, szturchanie, łaskotanie).
- Podczas wycieczek/wyjazdów nie wolno spać z dzieckiem w jednym pokoju/lóżku
- Nie wchodź z dzieckiem w relacje romantyczne.

Zasady bezpiecznych relacji pomiędzy dziećmi

Należy uwrażliwić dzieci na przestrzeganie zasad bezpiecznych relacji i konsekwencje ich nieprzestrzegania. W konkretnych grupach należy dążyć do stworzenia z udziałem dzieci zasad bezpiecznych relacji i do ich spisania.

Zasady podejmowania interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka oraz osoby odpowiedzialne za podejmowanie interwencji

1. Interwencja, to działanie w celu ochrony dziecka i zapewnienia mu bezpieczeństwa. Zakłada podejmowanie działań zgodnie z najlepszym interesem dziecka i współpracę osób zaangażowanych w ochronę dziecka krzywdzonego. Podstawowym celem interwencji jest zatrzymanie krzywdzenia i zapewnienie bezpieczeństwa dziecku poprzez szybką i skuteczną reakcję. Przepisy prawa zawierają ramowe schematy postępowania interwencyjnego, jednak każda sytuacja jest inna. Podejmując interwencję należy wziąć pod uwagę wyjątkowość każdego przypadku i konieczność dostosowania się do jego specyfiki.
2. Interwencja, czyli reakcja na ujawnione lub podejrzewane krzywdzenie dziecka może przybrać formę:
 - a) interwencji wewnętrznej – działania podejmowane w celu zatrzymania krzywdzenia i pomocy dziecku z wykorzystaniem wewnętrznych zasobów,
 - b) interwencji zewnętrznej (prawnej) – powiadomienie organów i służb o podejrzeniu krzywdzenia dziecka.
3. Interwencja prawna może być realizowana w ramach ścieżek: **karnej, cywilnej, procedury Niebieskiej Karty.**
4. Każdy członek personelu, który zauważy lub podejrzewa u dziecka symptomy krzywdzenia, jest zobowiązany zareagować – przekazać informację o zaobserwowanym zdarzeniu w formie notatki służbowej osobie odpowiedzialnej za ochronę dziecka w parafii.

5. Osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci w parafii do udziału w interwencji może doprosić specjalistów, w szczególności psychologów i pedagogów, celem skorzystania z ich pomocy przy prowadzeniu działań interwencyjnych.
6. Osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka lub inna wyznaczona osoba posiadająca doświadczenie i umiejętności prowadzenia rozmów interwencyjnych z dzieckiem może przeprowadzić rozmowę z dzieckiem, osobą, która przygotowała notatkę służbową lub innymi członkami personelu, którzy mogą mieć wiedzę na temat opisanych zdarzeń, jeżeli potrzebuje dodatkowych informacji do oceny sytuacji i podjęcia adekwatnych działań.
7. W przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka, parafia składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. W przypadku zagrożenia dobra dziecka, szkoła składa wniosek o wgląd w sytuację rodzinną dziecka.
8. W przypadku podejrzenia przemocy domowej wobec dziecka, parafia rozpoczyna procedurę Niebieskiej Karty (**Załącznik 8**) i przekazuje wypełniony formularz NK-A do Zespołu Interdyscyplinarnego.
9. obowiązkowi zgłoszenia przez parafię podejrzenia krzywdzenia dziecka do odpowiedniej instytucji (organy ścigania, sąd opiekuńczy, Zespół Interdyscyplinarny) należy poinformować rodziców/opiekunów dziecka. Jeżeli poinformowanie rodzica/opiekuna dziecka jest sprzeczne z dobrem dziecka lub niemożliwe, odstępuje się od tego obowiązku.
10. Podstawą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu jest zapewnienie mu bezpieczeństwa, najlepiej we współpracy z rodzicami o ile ta współpraca jest zgodna z dobrem dziecka i leży w jego najlepiej pojętym interesie.
11. Działania interwencyjne są koordynowane przez osobę odpowiedzialną za ochronę dziecka.
12. Pisma inicjujące interwencję prawną są podpisywane przez Proboszcza.
13. Zasadą udzielania pomocy dziecku krzywdzonemu przez parafię jest współpraca zespołowa.

Interwencja wewnętrzna

1. Najważniejsze elementy interwencji wewnętrznej to:
 - a) zorganizowanie spotkania z rodzicami/opiekunami w celu wyjaśnienia sprawy,
 - b) ustalenie zasad dalszego postępowania,
 - c) poinformowanie opiekunów o skutkach negatywnych działań lub zaniechań wobec dziecka,
 - d) spisanie z rodzicami/opiekunami kontraktu, który w sposób wyraźny określi zasady współpracy w celu udzielenia pomocy dziecku.
2. Interwencję wewnętrzną prowadzi się w sytuacji gdy nie występuje bezpośrednie zagrożenie bezpieczeństwa dziecka, zachodzi duże prawdopodobieństwo, że rodzic wykaże gotowość współpracy, potrzeba zebrania większej liczby informacji na temat dziecka i jego sytuacji, zachodzi potrzeba dostarczenia rodzicom informacji o zjawisku przemocy, konsekwencjach (w tym prawnych), planowanych działaniach, możliwości otrzymania pomocy.

Interwencja w sytuacji podejrzenia przemocy domowej

1. Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 424 ze zm.), pod pojęciem przemocy domowej należy rozumieć jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie, wykorzystujące przewagę fizyczną, psychiczną lub ekonomiczną, naruszające prawa lub dobra osobiste osoby doznającej przemocy domowej, w szczególności:
 - a) narażające tę osobę na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia lub mienia,
 - b) naruszające jej godność, nietykalność cielesną lub wolność, w tym seksualną,
 - c) powodujące szkody na jej zdrowiu fizycznym lub psychicznym, wywołujące u tej osoby cierpienie lub krzywdę,
 - d) ograniczające lub pozbawiające tę osobę dostępu do środków finansowych lub możliwości podjęcia pracy lub uzyskania samodzielności finansowej,
 - e) istotnie naruszające prywatność tej osoby lub wzbudzające u niej poczucie zagrożenia, poniżenia lub udrczenia, w tym podejmowane za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

2. Przez osobę doznającą przemocy domowej należy także rozumieć małoletniego będącego świadkiem przemocy domowej.
3. W sytuacji uzasadnionego podejrzenia, że przemoc w rodzinie dotyczy dziecka, należy wszcząć procedurę Niebieskie Karty (NK). Rozpoczęcie procedury NK następuje poprzez wypełnienie formularza **Niebieska Karta-A**

Interwencja w przypadku zagrożenia dobra dziecka

1. Podstawę interwencji cywilnej w sytuacji zagrożenia dobra dziecka stanowi art. 572 ustawy z 17.11.1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 1550).
2. Podjęcie interwencji cywilnej poprzez poinformowanie sądu opiekuńczego umożliwia rozpoczęcie przez sąd postępowania sprawdzającego i ewentualną ingerencję we władzę rodzicielską poprzez wydanie zarządzeń zabezpieczających dziecko i jego potrzeby.
3. Interwencję cywilną można podjąć korzystając z załącznika 4 do niniejszego dokumentu: **Załącznik 4: Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny**

Interwencja w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

1. Podstawę interwencji karnej w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka stanowi art. 304 ustawy z 6.06.1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 37) oraz art. 240 ustawy z 6.06.1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2024 r. poz. 17)
2. Złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa umożliwia rozpoczęcie postępowania karnego i podjęcie działań przez organy ścigania.
3. W sytuacji gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczy osoby z personelu osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka niezwłocznie informuje Proboszcza. A w sytuacji gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa dotyczy Proboszcza informowana jest osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka w parafii.
4. W sytuacji gdy podejrzenie popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka dotyczy osoby odpowiedzialnej za ochronę dziecka w parafii osoba, której ujawniono podejrzenie krzywdzenia albo która zaobserwowała podejrzenie krzywdzenia zobowiązana jest sporządzić i przekazać notatkę służbową bezpośrednio do proboszcza.
5. Interwencję karną w przypadku podejrzenia popełnienia przestępstwa można podjąć korzystając z załącznika 5 do niniejszego dokumentu: **Załącznik 5: Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa**

Interwencja w sytuacji bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia dziecka

W przypadku podejrzenia, że życie dziecka lub zdrowie jest bezpośrednio zagrożone należy niezwłocznie poinformować odpowiednie służby dzwoniąc pod numer 112. Wezwania służb dokonuje członek personelu, który pierwszy powziął informację o zagrożeniu. Karta interwencji jest wypełniana w dalszej kolejności.

Interwencja w przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej

1. W przypadku podejrzenia przemocy rówieśniczej dziecka wobec innego dziecka należy przeprowadzić rozmowę z dzieckiem podejrzewanym o krzywdzenie oraz jego rodzicami/opiekunami oraz z dzieckiem doświadczającym krzywdzenia i jego opiekunami.
2. Rozmowy wskazane w pkt. 1 powinny być przeprowadzane oddzielnie. Rozmowy prowadzi osoba odpowiedzialna za ochronę dziecka lub inna wyznaczona osoba.
3. W sytuacji gdy inne dzieci mogą mieć wiedzę o podejrzewanym krzywdzeniu, należy z nimi porozmawiać, zapewniając bezpieczne warunki rozmowy oraz dbając o swobodę wypowiedzi. W trakcie rozmów należy dążyć do ustalenia przebiegu zdarzenia, a także wpływu zdarzenia na zdrowie psychiczne i fizyczne dziecka doświadczającego krzywdzenia.
4. Ustalenia z rozmów są spisywane na karcie interwencji.
5. Dla dziecka doświadczającego krzywdzenia oraz dla dziecka podejrzewanego o krzywdzenie sporządza się oddzielne karty interwencji.

6. Dla dziecka, które dopuściło się krzywdzenia należy opracować plan naprawczy, celem zmiany niepożądanych zachowań. Plan najlepiej opracować angażując do współpracy rodziców dziecka, o ile jest to możliwe i zgodne z dobrem dziecka.
7. Dla dziecka, które doświadczyło krzywdzenia należy opracować plan pomocy, włączając działania mające na celu zapewnienie mu bezpieczeństwa, w tym izolacji od źródeł zagrożenia.
8. W trakcie rozmów należy upewnić się, że dziecko podejrzewane o krzywdzenie innego dziecka samo nie jest krzywdzone przez rodziców/opiekunów, innych dorosłych bądź inne dzieci. W przypadku potwierdzenia takiej okoliczności należy podjąć interwencję także w stosunku do tego dziecka.
9. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko w wieku od 10 do 17 lat, a jego zachowanie stanowi czyn zabroniony, należy ponadto poinformować właściwy miejscowo sąd rodzinny lub policję poprzez pisemne zawiadomienie o podejrzeniu demoralizacji lub popełnienia czynu zabronionego przez nieletniego.
10. Jeżeli osobą podejrzewaną o krzywdzenie jest dziecko powyżej lat 17, a jego zachowanie stanowi przestępstwo, wówczas należy poinformować właściwą miejscowo jednostkę policji lub prokuratury poprzez pisemne zawiadomienie.

Zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia

Osoba odpowiedzialna za udzielanie wsparcia dziecku ma za zadanie:

- a) Opracować plan pomocy dziecku. W sytuacji gdy dziecko wymaga wsparcia na zewnątrz należy przekazać rodzicom/opiekunom wskazówki o rodzajach wymaganego wsparcia i możliwościach poszukiwania pomocy.
- b) Współpracować ze specjalistami udzielającymi wsparcia.

Zasady przeglądu i aktualizacji Standardów Ochrony Małoletnich

1. Realizacja Standardów Ochrony Małoletnich jest regularnie monitorowana.
2. Osoba wyznaczona przez Proboszcza ma obowiązek co najmniej raz na dwa lata dokonywać oceny standardów w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.

Zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu do stosowania standardów, zasady przygotowania personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności

1. Za przygotowanie personelu do stosowania standardów odpowiada osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich.
2. Zadaniem osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu jest:
 - a) zapoznanie wszystkich członków personelu z dokumentem Standardy Ochrony Małoletnich ze zwróceniem uwagi stosowanie w praktyce dokumentu, w szczególności:
 - zasad bezpiecznych relacji,
 - rozpoznawania symptomów krzywdzenia dzieci,
 - ścieżki zgłaszania ujawnionych przypadków lub podejrzeń krzywdzenia dzieci,
 - konsekwencji braku stosowania obowiązków wynikających z wdrożenia dokumentu Standardy Ochrony Małoletnich,
 - b) odebranie od wszystkich członków personelu oświadczenia o zapoznaniu się z dokumentem Standardy Ochrony Małoletnich oraz zobowiązaniem do jego przestrzegania, wzór oświadczenia stanowi załącznik 6 do niniejszego dokumentu.
 - c) monitorowanie w zakresie obowiązujących Standardów Ochrony Małoletnich, nie rzadziej niż raz na dwa lata.

Zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania

1. Niniejszy dokument z dniem jego przyjęcia zostaje udostępniony na stronie internetowej parafii pod adresem <http://parafiapastuchow.pl/>
2. Niniejszy dokument został również przygotowany w wersji skróconej, zrozumiałej dla dzieci i z dniem jego przyjęcia zostaje udostępniony w powszechnie dostępnym miejscu tj. na tablicy ogłoszeń przed wejściem do kościołów w Parafii pod wz. Św. Barbary w Pastuchowie.

Sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego

1. Ujawnione lub zgłoszone incydenty i zdarzenia zagrażające dobru małoletniego są dokumentowane z wykorzystaniem karty interwencji, która stanowi **załącznik 7** do niniejszego dokumentu.
2. Rejestr interwencji wraz z kartami interwencji jest prowadzony w formie papierowej/elektronicznej.
3. Dostęp do rejestru interwencji oraz kart interwencji posiada proboszcz, osoba odpowiedzialna za ochronę dzieci, osoba odpowiedzialna za Standardy Ochrony Małoletnich oraz osoby upoważnione przez proboszcza.

Postanowienia końcowe

Niniejszy dokument wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Wszelkie zmiany dokumentu wymagają formy pisemnej.

¹Definicja krzywdzenia dziecka sformułowana przez Światową Organizację Zdrowia.

²Definicja wykorzystywania seksualnego sformułowana przez Światową Organizację Zdrowia.

³Definicja za J. Włodarczyk, *Przemoc wobec dzieci i zaniedbanie dzieci (w:) Dzieci się liczą 2022. Raport o zagrożeniach bezpieczeństwa i rozwoju dzieci w Polsce, Warszawa 2022, s. 240.*

ZAŁĄCZNIKI - spis

Załącznik 1: *Oświadczenie o niekaralności w przypadku braku możliwości przedstawienia danych z rejestrów*

Załącznik 2: *Oświadczenie o krajach zamieszkania*

Załącznik 3: *Podanie danych w celu sprawdzenia czy osoba, która ma podjąć działalność na rzecz dzieci nie widnieje w Rejestrze sprawców przestępstw na tle seksualnym*

Załącznik 4: *Wniosek o wgląd w sytuację dziecka/rodziny*

Załącznik 5: *Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa.*

Załącznik 6: *Oświadczenie o zapoznaniu się ze Standardami Ochrony Małoletnich*

Załącznik 7: *Karta interwencji*

Załącznik 8: *Do procedury Niebieskiej Karty*